

Justitsministeriet har overvejet at udvide omfanget af førerens strafansvar til også at gælde personer på 15 år og derover, som i strid med bestemmelsen i § 80 b, stk. 1, eksempelvis lader sig befordre i en bil, selv om der ikke er disponible siddepladser med sikkerhedssele, som den pågældende kan anvende.

Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at strafansvaret for overtrædelse af bestemmelsen mest naturligt – og i lighed med ansvaret efter § 80, stk. 1, til at benytte en sikkerhedssele, hvis den forefindes – bør følge passageren, som let kan konstatere, om der er en siddeplads med sikkerhedssele, som den pågældende kan benytte.

Som anført under punkt 2.2. skal seledirektivet være gennemført i dansk ret senest den 9. maj 2006.

Det foreslås derfor, at § 80 b skal træde i kraft den 1. maj 2006, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, jf. nærmere nedenfor under bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Justitsministeriet er imidlertid opmærksom på, at den foreslåede bestemmelse i § 80 b, stk. 1, kan få økonomiske konsekvenser. Det vil således ikke fremover være muligt for familier bestående af to forældre og fire eller flere børn at befordre hele familien i en almindelig personbil, der alene er udstyret med sikkerhedsudstyr til fem personer.

Med henblik på at give borgerne bedre mulighed for at indrette sig på de krav, som den nye bestemmelse medfører, foreslår Justitsministeriet, at seledirektivets mulighed for at udskyde reglens ikrafttrædelsestidspunkt for så vidt angår person- og varebiler udnyttes, således at der indtil den 1. maj 2009 på siddepladser på bagsædet (-sæderne) i person- og varebiler må beføres et antal personer, der er større end antallet af siddepladser forsynet med sikkerhedssele. Det bemærkes i den forbindelse, at færdselslovens § 82 om køretøjers belæsning fortsat vil skulle overholdes.

3. Sikkerhedsudstyr til andre trafikanter end førere og passagerer

3.1. Gældende ret

Med hjemmel i færdselslovens § 68, stk. 1 og 2, er der bl.a. fastsat bestemmelser om personlig sikkerhedsmæssig udrustning til førere og passagerer, jf. bekendtgørelse nr. 508 af 22. juni 1995 om cykelhjelme og andre personlige værnemidler.

Færdselslovens § 68, stk. 1, og 2, indeholder derimod ikke hjemmel til at fastsætte krav til sådant personligt udstyr til andre trafikanter end førere og passagerer, f.eks. gående og ridende, eller om anvendelse heraf.

3.1.1. Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler

Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler omfatter »enhver anordning bestemt til at bæres eller holdes af en person med henblik på at beskytte denne mod en eller flere risici, der kan true personernes sundhed og sikkerhed«, jf. direktivets artikel 1.

Som eksempler på sådanne personlige værnemidler kan nævnes fodgængerreflekser, cykelhjelme, ridehjelme og refleksveste.

I direktivet fastsættes bestemmelserne for markedsføring og fri omsætning i Det Europæiske Fællesskab (EU) samt de væsentligste sikkerhedskrav, som disse værnemidler skal opfylde af hensyn til brugernes sikkerhed og sundhed. Ifølge direktivet skal personlige værnemidler CE-mærkes, og de må kun markedsføres, hvis de opfylder kravene i direktivet.

På Transport- og Energiministeriets område er direktiv 89/686/EØF om personlige værnemidler gennemført ved ovennævnte bekendtgørelse nr. 508 af 22. juni 1995 om cykelhjelme og andre personlige værnemidler og vedrører således personlige værnemidler, der i dag er omfattet af hjemlen i færdselsloven.

3.1.2. Lov om produksikkerhed

Lov nr. 364 af 18. maj 1994 om produksikkerhed med senere ændringer (produksikkerhedsloven) anvendes som generel regulering af alle forbrugsprodukters sikkerhed og udfylder de områder, der ikke er gjort til genstand for særlig regulering. Produksikkerhedsloven har derfor hidtil været anvendt som grundlag for at vurdere bl.a. personrefleksers egenskaber. Loven er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF om produksikkerhed i almindelighed, og den fastlægger et generelt sikkerhedsniveau, som produkterne skal opfylde.

Produksikkerhedslovens § 8 stiller krav om, at produkter, der sælges, skal være sikre. Dette krav kan f.eks. opfyldes ved at følge de gældende standarder for området. Produksikkerhedsloven indeholder imidlertid hverken hjemmel til at stille krav om refleksers refleksionsevne, overholdelse af standarder eller CE-mærkning.

3.2. Regeringens overvejelser

Gennem de senere år har der været øget fokus på kvaliteten af de refleksbrikker, som især gående anvender i trafikken. Undersøgelser har vist, at mange af